

Veľo repy, vagon repy, dva vagony, pejc vagony ...
Dojsc, dojsc teľo repy, kto počisci totu repu ...

Veľo repy, veľo repy, veľo repy mame,
zahumienky bereme a spolky zakladame.
Na jar sadziš, v lece kopeš a cahaš v ješeňi,
komu še ňeleňi, tomu še želeňi.

Cahal dzedo, cahal dzedo, cahal dzedo repu,
urvalo ho v križoch, scahlo ho do drepu.
Rozdumuje, šekuluje no ľem s ruku machňe,
choč še calkom roztarha, no repu nevycahňe.

Veľka repa, veľka repa, veľičuzna repa,
poc mi babo pomahac, nepajc tu jak šľepa.
Caha dzedo, caha baba vycahnuc nemožu,
sušedzi še rehocu, no pomojsc nepomožu.

Na dvore še objavila zmaľovana kočka,
poc nam Maňo pomahac, kec ši naša vnučka.
Takoľ Dunčo pribehne, ma rad ženske sukňe,
Maňkoľ vidzi od spodku, cicho je, nemukňe.

Caha dzedo, caha baba, vnučka i pes Dunčo,
sily im už ubudaju, dzedo nuka čučo.
Tu Micina opačila Dunčoľ dzviha chvoscik,
z mačički še takoj зробil najľepši pomocňik.
Veľka repa, veľka drina, ňebudze to hračka,
caha dzedo, caha baba, vnučka, pes i mačka.

Šicke znace kto chybuje, isto sebe myšľiš,
rozpravka še zakončuje, repu vycahňe myš.
No miš prave na marodke a tak maroduje,
objednajce sebe žeriav, že im odkazuje.

A tak prišol žeriav, ramena mu malo,
dzedovi, babe a vnučke to bars ňepomohlo.
Dze ňestači ľudska sila, pomože technika,
no kto repu nepestuje, ten tomu uňika.

Veľo repy, veľo repy, veľo repy mame,
zahumienky bereme a spolky zakladame.
Pytace še skoro šicke, co mi mame zato,
cukrovku draho predame, cuker bile zlato.

Tak vam povim repu treba das dvaraz okopovac,
kto doma nema široku motyku, muši aj trikrat.
Až som še zdychčil.
Ne Paly ?
Ta, ta tak vam povim rovno,
nadrece še a mace za to
ho, ho hotove peneži.
Ne Paly ?